

manifest

Jugo amb la casa de nines
em recreo en la meua família.
Penso en els dinars i en el menjar a la cuina
la meua mare seia més aprop d'ella
per si alguna cosa faltés
que fos ella qui s'aixecava

Jugo amb la casa de nines
ara
i també ara em sento millor si trec jo la taula
ella l'ha tret 23 anys i, de nou
ara
em toca a mi quan els amics venen a casa.

No em penja res d'entre les cames
perquè el meu passaport és d'estudiant:
jo treballo
jo m'integro entre vosaltres
jo m'he fet muscular, vestir i assalariar
a mi m'ha crescut com a una flor, com un miracle,
aquest membre buit d'entre les cames.
Així el meu temps es va tornar or
i d'entre els meus plans no vaig tenir temps per cuidar-te
perquè tu ja ho feies per mi
regalant-me, així, la vida
i el joc en aquesta casa de nines.

Mare, àvia, tieta, amiga, parella: em perdonareu fàcilment
la tardor farà caure aquest membre que em penja caducament
i com un boomerang tornarà el meu color a la pell
i hauré de cuidar-te, a tu, filla meua
i hauré de fer-te la bugada, a tu, amb qui convisqui, home
i hauré de seure més a prop de la cuina, per si faltés algo
i et diré, a tu, filla meua,
que no et preocupis per mi
que jo ja he gaudit
dels meus anys d'estudi, de calma, de testosterona.

Jugo ara, amb 23 anys, amb aquesta casa de nines
amb mans de jove, amb un anell daurat.
Però amplio les parets
o les ajunto
o les tiro
d'aquesta bella joguina. Sense fer caure l'edifici ni la façana,
l'hi fico plantes aromàtiques, una porta ample, per on hi aneu passeu
i seient al terra amb coixins, o a l'alfombra

el projecte

mètode de
treball + bio

contacte

i en cercle decidim com ens perdonem
i com volem viure juntes
els dies que vindran